

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

6. ČERVNA 2021

Z obsahu:

Církev jako učitelka modlitby

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 14. dubna 2021,
knihovna Apoštolského
paláce v Římě
- strana 2 -

Blahoslavená Marie od Božského Srdce (Marie Droste zu Vischering)

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewské (55)

- strana 6 -

Zázraky plynoucí z eucharistické adorace

Jan Gaspar
- strana 7 -

Duchovní charakter sestry Marie od Nejsvětějšího Srdce Bernaud (2)

- strana 9 -

Co je Neposkvrněné Srdce Panny Marie

Maria Valtorta
- strana 10 -

Láska k nepřítelům proměňuje (1)

Monika Bornová
- strana 11 -

Zázraky plynoucí z eucharistické adorace

Zmrtvýchvstalý Ježíš je skutečně přítomný v Eucharistii. Setrvávání v jeho přítomnosti je pramenem obrácení i uzdravení. Adorovat, to znamená setrvat v úplném oproštění a zapomenutí na sebe. Zahledět se do jediného Pána. To tehdy Bohu dovolíme nejvíc v nás působit a přeměňovat nás. Potvrzuje to neobyčklé svědectví jedné dívky nucené k prostituci...

V čem spočívá adorace?

„Fenomén adorace spočívá v tom, že nabíjí akumulátory vystresovaného a zkomplexovaného člověka našich časů. Zahledění se do Nejsvětější svátosti je příležitost k uzdravení a proměně. Příklad? V košalinském společenství Cenacolo (...) se přibližně 80 % mládeže dostává (bez tradiční terapie a drahých léků) z takových závislostí, jako jsou drogy, alkohol, hazard, erotomanie a ztráta víry ve smysl života. Klíč k úspěchu? Celodenní adorace. Mladí vstávají v šest ráno a mají na výběr: práce, nebo adorace. Samozřejmě se rozhodují pro to druhé. A vůbec ne proto, že se chtějí setkat s Bohem, ale chtějí si déle pospat. A jemu to zdřímnutí asi nijak zvlášť nepřekáží, když se potom ukazuje, že se na adoraci v někom probudilo svědomí. Svátá Terezie z Lisieux, které se často dařilo usnout při adoraci, sestřám pobouřeným jejím chováním vysvětlovala, že Bůh je jako anesteziolog, který uspává, aby mohl uzdravovat. A něco na tom bude, vždyť mniši cisterciáci žertují, že Stvořitelovou oblíbenou dobou je noc, poněvadž jenom ve spícím člověku, který se nevěnuje sám sobě, může Bůh klidně dělat to, co jemu náleží.“ (M. Duchnowska, *Po prostu bądź i patrz*) A tedy – což je zajímavé – Bůh působí při adoraci nezávisle na naší dispozici a vnímání sebe samých. Důležité je prostě samotné setrvávání u něho ve vztahu plném lásky.

Při adoraci musíme zapomenout na sebe, poněkud se stáhnout, abychom díky tomu udělali místo Pánu Bohu. Když přestaneme Bohu vyčítat slovy soužení, ale odevzdáme mu to všechno a jednoduše se před něj postavíme v postoji na prosté pokory a důvěry, tehdy mu dovolíme, aby mohl ve všech směrech působit, proměňovat nás a uzdravovat. Pro Boha není podstatná forma, jakou má naše modlitba, ale čas jemu věnovaný a věrné setrvávání u něj. Nejlépe tedy je stanovit si den co den stálý čas, který odevzdáme výlučně Ježíšovi.

Adorace jako „opalování se“

Adorace je často srovnávána s opalováním se na slunci. Ačkoliv nejsou vidět sluneční paprsky, není vidět to elektromagnetické záření, přece však po delší době kůže člověka vystavená slunci ztmavne. Podobně je tomu při adoraci. Když se vystavíme působení eucharistického Ježíše, tehdy neviditelné paprsky lásky proměňují naši duši. „Člověk, který se chce opálit, dovoluje slunci působit a ví jasně, že opálení nezpůsobuje on, ale slunce. On se musí jedinečně na nějaký čas vystavit působení slunečních paprsků. Proto první podmínkou, jak vstoupit do vyzařování Eucharistie, je ticho.“ (D. Szczerba, *Adoracja - modlitwa obecności*)

Svatý Jan Maria Vianney vzpomínal: „Pamatuji si člověka, který vždycky vstoupoval do kostela, i když jenom procházel poblíž. Ráno, když šel do práce, i večer, když se vracel domů, postavil u dveří lopatu a motyku a potom dlouho adoroval Nejsvětější svátost. (...) Jednoho dne jsem se ho zeptal, co tak říká Pánu Ježíši během těch dlouhých setkání s ním. Ví-

te, co mi odpovídal? »Pane probošte, nic neříkám. Dívám se na něho, a on hledí na mě.« (A. Monnin SJ, *Zapiski z Ars*)

Adorace zdrojem obrácení a uzdravení

Známý vedoucí rekolekcí, P. Dominik Chmielewski, uvádí neobyčejně dojemný zázračný příběh.

Jedna matka sama vychovávala dcerku. Žena se velmi vzdálila od Boha. Muž se neměl – odešel k milence. Vazba matky a dcery se ještě více upevnila, ale postupně se změnila na vztah velmi nezdravý. Často v takovýchto situacích dochází k nadměrnému kontrolování dítěte rodičem, k jeho ovládnutí, až dokonce k manipulaci s ním.

Konečně měla 21letá dcera již dost té toxické matčiny „lásky“ a utekla z domu. Vzala si peníze a odjela neznámo kam. Občas matce posílala esemesky. Matka zase pokaždé telefonovala. Sama od sebe telefonovala dceři dvakrát, třikrát denně. Po dvou měsících se kontakt přerušil. Poslední dceřin telefonát byl z Paříže. Matka znepokojená tím, že dcera mnoho dní nebrala telefon, následně vystrašená a zpanikařená z toho, že telefon i nadále zůstával hluchý, se rozhodla jednat na vlastní pěst. Na začátku ohlásila dceřino zmizení na policii. Ta ale nenašla žádnou stopu. Žena si tedy najala soukromé detektivy, aby se té záležitosti věnovali. Za měsíc přišla informace, která zazněla jak rozsudek smrti: „Vaše dcera byla unesena obchodníky s ženami a pracuje jako prostitutka. Stopy po ní se ztratily, není žádná šance ji znovu najít. Musíte se smířit s tím, že už ji nikdy v životě nevidíte!“ Tenkrát se matce zbořil celý svět... Upadla do deprese. Začala myslet na sebevraždu. Rozhodla se hledat pomoc u různých lidí. Prošla jednou terapií, potom druhou. Začala brát psychotropní léčiva. Nic ale nepomáhalo, nadále ji ubíjela strašlivá bolest...

Jednoho dne šla žena po ulici. Vypadala jako lidský vrak. Už neměla slz, protože

je všechny vyplakala. Přecházela kolem kostela. Dveře byly otevřené. Do kostela nechodila už mnoho let. Teď ale vešla...

Na oltáři stála Nejsvětější svátost. Lidé se modlili – adorovali Pána Ježíše. Žena však nevěřila, že v tom kousku oplatku je přítomný sám Bůh. Avšak tam, při vchodu do kostela, padla na kolena a znovu se rozplakala. Její pláč trval velmi dlouho. Když už se vyplakala, vstala a pocítila cosi, co už mnoho týdnů nevnímala: jakýsi podivný způsob pokoje i útěchy – tak, jako by ji někdo objal. Pohlédla ještě jednou na kousek oplatku, pokynula hlavou a odešla. Druhého dne se rozhodla, že se přesvědčí, zda to, co vnímala včerejšího dne, nebylo pouhé mámení. Znovu se tedy vypravila do kostela. Zase si klekla v zadní části chrámu. Hleděla na kousek oplatku a s překvapením pocítila, že se jí v srdci něco začínalo měnit. Byla stále spokojenější, cítila, jak jí Někdo stále víc k sobě tiskne, a bylo v ní stále větší ticho a přijetí toho všeho, co jí potkalo. Od té doby začala pravidelně chodit na adorace.

Její dcera byla v té době „umístěna“ na jednu z pařížských ulic, aby nabízela svoje služby tam, v té části, kterou měla přidělenou. Nejpodivnější bylo to, že v místě, kde měla dívka odtud vyhlížet klienty, právě na druhé straně ulice, v prvním patře budovy byl klášter, kde trvala ustavičná adorace Nejsvětější svátosti... Zpočátku si toho dívka vůbec nevšimla. Přijížděli klienti, ona jim prokazovala své služby, načež se vracela na stejné místo. Avšak od určité chvíle začalo něco směřovat její pohled k Nejsvětější svátosti. Z hodiny na hodinu, ze dne na den, z týdne na týden se v srdci té dívky začalo něco měnit... Začala poznávat toho a rozmlouvat s tím, který na ni hleděl z prvního patra. Tím, co ji začalo udivovat, bylo to, že On ji neponižoval, ale miloval, rozuměl jí a měl s ní soucit. Po dvou měsících do něj byla prostě zamilovaná. Sestry, které sloužily v tom klášteře, neadorovaly Ježíše tak dlouho jak ona, která tam stála, zahleděná do něj ve dne v noci. Nakonec dívka došla k neobvykle riskantnímu rozhodnu-

tí: umínala si, že po dalším klientovi už se žádnému dalšímu věnovat nebude, ačkoliv velmi dobře věděla, že pokud bude vzdorovat, v tu chvíli bude zabita svými pasáky. Byla již ale připravena setkat se s tím, do koho byla zamilovaná. Byla připravena s otevřenou náručí jít k němu.

Přijel poslední klient. Otevřely se dveře auta. Elegantní muž ve věku kolem 30 let ji vybidl, aby šla dovnitř. Dívka nastoupila. Pohlédla na něho: ten člověk se na ni díval s jakousi neuvěřitelnou dobrotou. Nemohla se vynadívat do jeho očí. Muž se lehounce pouсмál a požádal dívku, aby sáhla do přihrádky v autě, že tam na ni čekají dokumenty, se kterými se bude moci vrátit domů. Ale ona nevěřila. Muž tedy řekl: „Máš tam pas, letenku a peníze. Jedeme na letiště. Sedneš do letadla a vracíš se domů.“ Dívka byla úplně bez sebe. Chtěla se zeptat: „Kdo jsi?“ Muž se ale jenom usmál. Nakonec dojezdi na letiště. Spolu vysedli z automobilu. Tajemný neznámý ji dovedl do odbavovacího prostoru. Rozmlouvali spolu. V jednu chvíli dívka sáhla rukou do kapsy své tašky, aby z ní něco vyňala, a po chvíli se chtěla na něco zeptat člověka, který ji doprovázel. Tu z překvapení málem oslepla: muž zmizel! Stál vedle ní a prostě zmizel! Dívka stála jakoby vrostlá do země – nevěděla, co se stalo. Jako omámená vstoupila do letadla.

Vrátila se do svého města a utíkala setkat se s matkou. Vstoupila do bytu. Byl však prázdný.

Zeptala se tedy sousedek, proč není matka doma. Ty, udivené, odpovídaly, že matka je v kostele... Dívka se překvapeně zeptala: „V kostele? Máma?“ Běžela tedy

do kostela. Když tam vešla, spatřila svoji mámu, která klečela před Pánem Ježíšem... Přiběhla k ní – a bylo to neobyčejně dojemné setkání.

Ukázalo se, že přesně týž den, kdy matka poprvé vstoupila do kostela na adoraci, byla její dcera „umístěna“ na nové místo, a to právě na oné pařížské ulici, na jejíž druhé straně v klášteře trvala věčná adorace. Když matka vzhlížela k eucharistickému Ježíši, její dcera se rovněž zamilovávala do Boha, kterého poznávala a se kterým vedla rozhovor jako pařížská prostitutka. To ale nebyl konec tohoto příběhu. Mladá dívka byla tak velice zamilovaná do Pána Ježíše, že se rozhodla vstoupit do řádu... Dnes jako řeholní sestra slouží na ulicích italských měst, kde pomáhá mladým dívkám, které se tak jako ona kdysi nacházejí na ulici. Září přitom láskou k Ježíši.

Neocenitelná hodnota Eucharistie a adorace

Pán Ježíš stále na každého z nás čeká – skutečný, ačkoliv skrytý v Nejsvětější svátosti. Čeká jako žebrák. Čeká, aby nás mohl přivínout ke svému Srdci. Touží nás obdarovat svou láskou a veškerými potřebnými milostmi. Když se k němu obracíme celým srdcem, on začíná v našem životě uskutečňovat neuvěřitelné zázraky! K tomu je ale potřeba „docela málo nebo jediného“: víry. A sv. Terezie z Lisieux dodává: „Kdyby lidé znali hodnotu Eucharistie, pořádkové služby by musely organizovat davy u vstupů do kostela.“

Farář z Arsu napsal: „Není nic většího nad Eucharistií. Seberte po celém světě všechny dobré skutky a položte je na misku vah, a na druhou umístíte jedno dobře přijaté svaté přijímání, a ukáže se, že tamty jsou jako zrnko prachu proti velké hoře. (...) Ani mučednictví se nedá srovnat se mší svatou – je totiž obětí, jakou člověk podává Bohu ze svého života, a mše svatá je obětí, jakou Bůh vydává ze sebe samého člověku, prolévaje za něho krev.“ (A. Monnin SJ, *Zapiski z Ars*)

*Z Mihujcie się! 2/2020
přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

VOLBA JE JEN NA NÁS • KRÍŽOVÁ CESTA
Text a ilustrace Česlava Talafantová OP • Odpovědná redaktorka Guzmanová Valentová OP

Kdy vlastně začala křížová cesta a kolik má zastavení? A které je/bude to poslední? Sestra Česlava, dominikánka, která káže vyprávěním a ilustracím příběhů inspirovaných dějinami spásy, pojala křížovou cestu pěkně zešíroka, „od Adama“ až do dnešních dnů. Zastavení může být nepočítané, záleží na čtenářově fantazii. Každý okamžik dějin spásy se nějak vztahuje ke Kristovu kříži a je jím osvětlován. Skrže Krista je všechno stvořeno a skrže něho je také vše usmířeno, jeho krev prolitá na kříži zjednává pokoj. On je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Moc smrti byla na kříži zlomena, ale zlo ještě není definitivně poraženo. Červený had vinoucí se celou knihou čeká i na poslední stránce a hledá, koho by pohltil. Naše individuální křížové cesty se ještě neuzavřely, čekají na své vyústění. Jaké bude? Donese svůj kříž k vítězství, nebo ho odhodíme jako nepotřebné harampádí, které jen překáží našemu pozemskému štěstí? Volba je jen na nás...

KRYSTAL OP, s. r. o. • Váz., 195x195 mm, křídový papír, 72 stran, 190 Kč

dřích nebo Břetislav, Vladislav I., král Přemysl Otakar II., Václav II., Jan Lucemburský či Karel IV., ale také sv. Vojtěch nebo sv. Anežka Česká. Vyprávění představuje velikány naší historie jako živoucí a nezaměnitelné osobnosti, které stejně palčivě jako my prožívaly svá vítězství a prohry, lásku, nenávisť i pochyby. Bohatě ilustrovaná kniha přináší nejen výjimečný čtenářský zážitek, ale je i skvělým doplňkem školního učiva. Pro čtenáře od 9 let.

Albatros ve společnosti Albatros Media a. s. • Druhé vydání Váz., 195x255 mm, křídový papír, 136 stran, 349 Kč

TEOLOGIE

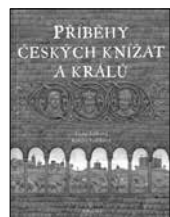
O EUCHARISTIÍ V TEOLOGICKÉ SUMĚ
Tomáš Akvinský • Překlad, úvodní studie a poznámky Benedikt Mohelník OP • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová • Odborná recenze doc. Ing. Mgr. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D., a PhDr. ThLic. Martin Štěpán Filip OP, Th.D.

Traktát o svátosti Eucharistie je posledním úplným traktátem *Teologické sumy* (STh III, q. 73–83). Tomáš ho s velkou pravděpodobností sepsal na podzim roku 1273, krátce předtím než se po hluboké duchovní zkušenosti, již se mu dostalo právě při slavení Eucharistie, definitivně odmlčel. Lze ho tak pokládat za jakousi Tomášovu teologickou a duchovní závět. Tomáš se v něm nejprve zabývá Eucharistií jakožto svátostí. Ptá se, jakým způsobem se obecný pojem svátosti vztahuje právě na Eucharistii a jaká je její materie a forma. V této části probírá otázky týkající se svátostné proměny, způsobu, jímž je Kristus pod svátostnými způsoby přítomen, a akcidentů, totiž vnější podoby chleba a vína, u nichž při konsekraci k žádné zjevné změně nedochází. Dále pojednává o účincích Eucharistie v řádu milosti, o těch, kdo Eucharistií přijímají a kdo ji vysluhují, a nakonec rozebírá liturgické obřady, jimiž se Eucharistie slaví.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x204 mm, 328 stran, 390 Kč

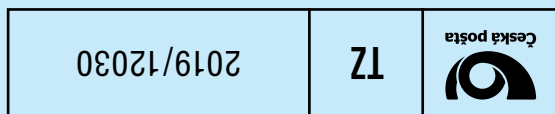
HISTORIE PRO DĚTI

PŘÍBĚHY ČESKÝCH KNÍŽAT A KRÁLŮ
Napsala Alena Ježková • Ilustrovala Renáta Fučíková • Odborně lektorovala PhDr. Jiřina Chrastilová • Odpovědná redaktorka Zuzana Kovaříková

Devět historických příběhů přibližuje život a vládu českých panovníků, jako byli kníže Ol-

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválně se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzinger aj.), se používáme konečného usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracím.